

חדש בפיונסק

מגישים: אליהו ראקוב, זאבי שינפלד, קובי ברוק.

בשבת שעברה החלה התוכנית החדשה בישיבה, בה בשעות אה"צ לאחר סדר הלכה בהיכל הישיבה מגיעים כל הבחורים לבית ראש הישיבה לשיעור וסעודה שלישית מעשה ידי הרבנית **אסתי רוזנפלד** תליט"א – אם הישיבה.

הגיגות ל"ג בעומר בעיר פינסק:

במוצאי שבת חגגו תלמידות בית הספר "בית – אהרון" בנות בחצר בית הספר בהדלקת מדורה כמיטב המסורת יחד עם נשות הקהילה. למחרת ביום ראשון יצאו כל בנות בית הספר "בית – אהרון" לשיט על נהר ה"פינה" בחלק המשתפך אל נהר "פריפרט".

הגיגות ל"ג בעומר בבית הספר "בית – אהרון" בנים:

במוצאי שבת רקדו ופיוזו התלמידים בהתלהבות דקדושה בשירים המסורתיים ל"ג בעומר ומפאת חוסר מקום ללא מדורה.

עם שחר מיד לאחר תפילת שחרית יצאו תלמידי בית הספר לצעדה רגלית לאורך נהר הפינה עד לשפך הנהר וחיבורו לנהר פריפרט ההולך אל הים השחור שם התמקמו כל תלמידי בית הספר והמדריכים יחד עם בחורי הישיבה על גבעה המשקיפה אל העיר והנהר ובנו מאהל ספורטיבי.

לאחר ההתמקמות יצאו התלמידים ללקט עצים על מנת להכין ארוחת צהרים חמה ומזינה מדגים שניצודו במימי הנהר הקרירים ובשאר העצים והענפים המתאימים בנו קשתות וחיצים לתחרות ירי "חץ וקשת" עפ"י המסורת הנהוגה בל"ג בעומר.

כשהכל התפאורה הייתה מוכנה הדליק הרב פימה את המדורה כשכל התלמידים סביבו.

לאחר דעיכת המדורה, החלה תחרות יריית החיצים למרחק הרב ביותר, נשיא המוסדות הרב משה פימה שליט"א שליווה את התלמידים העניק פרס תורני לתלמיד דניאל דרנגון נ"י שהצליח לירות את החץ למרחק הרב ביותר 427 מטר.

ביום ראשון ל"ג בעומר לאחר ששבו כל משפחות הקהילה מהפעילות עם בני בית הספר בית אהרון בנים, יצאו כולם לאולם המרכזי בקומה האמצעית של הקמפוס המפואר של חסידי קרלין ברחוב i.p.d. שם חגגו לבתו השנייה של מוריגו ראש הישיבה הרב **אלחנן רוזנפלד** שליט"א מסיבת "בת - מצווה".

הרב **משה פימה** דיבר בגודל החובה של בת של משפחת שליחים שמשמשת דוגמא גם לתלמידות בית הספר וגם למשפחות שליחים אחרות המתלבטים אם להגיע לשליחות והם אין בעיה של חינוך ילדים ועושים זאת ע"י בדיקה של ילדי שליחים וותיקים- א"כ סיים הרב פימה גודל החיוב הינו עצום.

הרבנית ריקי פימה הזכירה את השפעתה החיובית על בנות בית הספר "בית – אהרון" בנות והעניקה לה מתנה מכובדת לקול תשואות הקהל.

כלת המצוות פתחה בתודה להוריה היקרים והוסיפה שהיה לה צער ע"כ שכל קרוביה לא באו להשתתף בשמחתה אבל אמרה, תמר, פינסק הינה משפחה גדולה, יש בה סבא וסבתא שאלו הם הרב משה פימה שליט"א והרבנית ריקי פימה תליט"א, הרבה דוהים שהם אלו כל משפחות השליחים והמון המון אחיות שהן כל בנות בית הספר, היא הרחיבה על השמחה של דבר הנראה לכאורה סותר: איך אפשר לשמוח על קבלת עול. לסיום נפרדה מחברותיה לקראת הישיבה ארצה עם סיום חמש שנות שליחות ברוסיה.

ראש הישיבה הרב רוזנפלד שליט"א בירך את כל האורחים והודה מקרב לב לכולם על הזכות להיות חלק ממשפחה נפלאה, משפחת פינסק.

אהרון הדוברים היה **הרב יוסף גולדבלט** שליט"א שעמד על התרומה של הרבנית אסתר רוזנפלד לקהילת פינסק ואיחל אף לתמר להיות כמו אמה ושתוכל לחזור מהר לפינסק לישמש כמדריכה בבית הספר.

בחורי הישיבה שלא יכלו להשתתף בשמחה יצאו ל"זיץ" להרבות בדיבור חברים לאחר שהסתיימו ימי האבלות על תלמידי רבי עקיבא בהם לא יכלו לשמוע ולנגן בכלי נגינה, - על הקלידים היו: **יצחק מאיר סולובייצקי, שמחה צוויג, יעקב דוד** - את החלק הגשמי הם קבלו מהאולם שמחות שם התקיימה באותו הזמן מסיבת בת המצווה.

ברכת ברוכים הבאים למורנו ראש הכולל **הרב פסח ריינר** שליט"א ששב עם משפחתו ממסע שורשים משפחתי במדינת אוקראינה עם סב המשפחה ונכדים נוספים.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית נשגר קמיה דחברנו היקר **שמחה צוויג** הי"ו ליום הולדתו השבעה עשר.

כל בני הישיבה ליוו את משפחתו של ראש הישיבה הרב אלחנן רוזנפלד שליט"א שיצאו לחופשה קצרה בארץ לרגל שמחה משפחתית.

ברכת מזל טוב וצאתכם לשלום לבחור החשוב ה"ה **יהודה ברומר** שיצא לחופשה בת שבוע לרגל "**בר - מצווה**" של אחיו **יחזקאל ישכר ברומר** נ"י

ברכת צאתכם לשלום לבחורים החשובים ה"ה **מתי שינדלר, יהושע זיידל**, שיצאו לחופשה קצרה בארץ לאחר חודשים ארוכים בה עשו בישיבה כולל חג הפסח.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית וברכת צאתכם לשלום לבחור החשוב **משה רחמני** שיצא לארץ להשתתף בחתונת אחותו. יהי רצון שיבנו בית נאמן בישראל.

ברכת ברוכים הבאים לרב **אלחנן לייטקה** שליט"א המגיע לתקופה קצרה לעיר ללוות באופן אישי את **משה פיטקביץ** לבר מצווה שלו שתתקיים בעז"ה ביום שני בערב.

כל קהילת הקודש דפינסק מוזמנת לשמחת הבר מצווה של בנה של גב' ויקה **פיטקביץ** תחי' ה"ה **משה** הי"ו שתתקיים ברצות ה' ביום שני ב כמו כן כולם מצפים בכיליון עיניים לשבת פרשת נשא כאשר משה יעלה לתורה ויקרא את הפרשה לאחר חודשי הכנה ארוכים ע"י הבחור החשוב אלי שרייער הי"ו.

חן-חן ותשואות לבחורים החשובים **אלי שרייער, יקותיאל שרמן** הי"ו שיצאו ביום רביעי לעיר גרודנה הרחוקה לפגישות עם הורי תלמידים פוטנציאליים לשנת הלימודים הבאה.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית לבתו של ראש הישיבה ה"ה רחל רוזנפלד ליום הולדתה ה - 13. ייתן ה' שיריו ממנה הוריה נחת כל הימים.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית ללידו היקר העומד לימין הישיבה בכל עת ה"ה הרב **אביגדור ברנשטיין** שליט"א מראשי הארגון החשוב "**דרשו**" ולימוד ההלכה היומית ומיוזמי צירוף הישיבה לתוכנית הלימודים במסגרת "**עמוד הלכה יומי**". להולדת הבן בשעה טובה ומוצלחת, יהי רצון שיזכו להכניסו בביתו של אברהם אבינו עליו השלום בעתו ובזמנו. ויזכו לגדלו לתורה חופה ומעשים טובים.

לקראת שבת קיבלנו את הידיעה המשמחת כי "משבר העופות" הגיע לסימונו, עת יצאו הבה"ח **זאבי שינפלד, ישראל ויס** הי"ו במסירות נפש לבירת רוסיה, מוסקבה – מרחק של למעלה מ-1000 ק"מ לכל כיוון - ורכשו כ 600 ק"ג עוף בשר ומצרכי מזון נוספים שיספיקו בעז"ה לחודש הקרוב לכל משפחות הקהילה ומוסדותיה.

ברכת ה' תלווה את בחורי הישיבה הקדושה ה"ה **אלי שרייער, קובי ברוק, איטשע סולובייצקי, אליהו ספיער, אליהו ראקוב** היוצאים לשבתון בבירת המדינה מינסק למען רישום ילדי ישראל למוסדות התורה.

ברכת ה' תלווה את בחורי הישיבה הקדושה פאר ישראל דפינסק ה"ה **שלוימי מיטלמן, שמחה צוויג, אליעזר יוסף דיוויס**, שיצאו לשבתון בעיר מוסקבה.

ברוך מתיר אסורים עם סגירת הגיליון נודע לכתבנו על הסיום הטוב של מעצרו של תלמידי ישיבת "פאר – ישראל" דפינסק ולאחר שזמן קצר לפני שבת קודש שוחרר מחדר המעצר שע"י שלטונות הצבא לביתו להשתתף בשמחת ה"בר מצווה" לאחיו.

הרב פסח זליג ריינר שליט"א

ראש כולל "יד - ישראל"

פינסק, בלארוסיה

בעניין שליח עושה שליח

קידושין מא ע"א:

ועדיין אולי זה דווקא בגירושין שכן ישנה בע"כ.

הגמ' אומרת שליחות מנלן וכו' "ושלח", מלמד שהיא עושה שליח "ושלחה", מלמד ששליח עושה שליח אשכחן בגירושין, בקידושין מנלן? וכת' ילפינן, מה לגירושין שכן ישנם בע"כ וכו' ובהמשך הגמרא נילף מתרומה מה לתרומה שכן ישנה במחשבה נילף מפסח שכתב ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל. מה לקדשים שכן רוב מעשיהם ע"י שליח ולמסקנא נלמד מהלך השוה של פסח קידושין וגירושין.

ולכאורה כריך להבין, איך לומדים בכל התורה כולה ששליח עושה שליח? אם נאמר שלומדים מגירושין, הרי יש את הפירכא של הגמ' מה לגירושין שכן חול,

כריב"ש ובשיטה לא נודע למי, תרצו שאחרי שמגרשין יודעים מהלך השוה שאפשר לעשות שליח אז את החלק של שליח עושה שליח זה ממילא, כיון שאפשר לעשות שליח אז כבר גם השליח יכול לעשות שליח כי זה רק גלוי מלתא בעלמא.

ו"ב כוונתו בזה, למה מלך השליחות עושים את כל הפירכות ועל שליח עושה שליח אין את הפירכות וזה רק גלוי מלתא בעלמא?

והנראה בזה שהנה לכאורה קשה בעצם על עיקר הסוגיה אחרי שלומדים שליחות מ"ושלח" למה כריך ריבוי ששליח עושה שליח כמו שהריב"ש והשיטה אמרו שכל התורה כולה הגירושין לומדים מקידושין למרות הפירכות כיון שזה רק גלוי מלתא בעלמא דהיינו שאחרי שהוא יכול להיות שליח אז הוא כמו המשלח וכו' שהמשלח עשה שליח כך שליח עושה שליח אז מספיק ללמוד שיש שליח וממילא שליח עושה שליח וכריך לומר שלכאורה זה שהבעלים עושה שליח "כמותו וודאי זה לא כמותו ממש שהרי סוף סוף לא הוא עושה את המעשה וכו' תחילת הפרק מצווה בו יותר מבשלוחו אלא לומדים שיש כוח לשליח לעשות את המעשה אבל לא שהוא בעל המעשה וממילא הוא יכול להיות שליח אבל לא יכול לשלוח שליח כיון שאינו בעלים על המעשה ולכן כריך ושלחה ללמד ללמוד ששליח עושה שליח.

אומר הריב"ש שאחרי שכתוב בפסח ושחטו אותו "כל" בני ישראל בין הערביים דהיינו אחרי שהתורה קוראת לזה ששליח עושה שכל עדת ישראל שוחטים אז הפשט ששלוחו של אדם כמותו זה כמותו ממש וממילא אפשר כבר ללמוד לכל התורה כולה שזה רק גלוי מילתא ששלוחו כמותו וממילא יכול לעשות שליח ולכן אומרים הריב"ש והשיטה שכן גירושין לומדים בקידושין למרות שגירושין זה בע"כ זה רק גלוי מלתא ולא שייך את הפירכות של הגמרא לגבי שליחות ששם הפשט אם זה מעשה חלש אפשר לעשות על ידי שליח אבל ששליח עושה שליח זה מכות הכמותו ולכן אם הוא כמותו הוא יכול לעשות שליח. אבל הרשב"א ושאר הראשונים למדו בשיטת רש"י שכתב תריי פעמים ושלחה דהיינו שיש ריבוי גם לאישה ששליח שלה עושה שליח יואא מזה שלא למדו כריב"ש שזה גלוי מלתא שאחרי שלומדים שליח ממילא שליח עושה שליח אלא גם עתה שידעו ששליח עושה שליח עדיין כריך ריבוי על גירושין ולכאורה ל"ע אם כך איך לומדים לכל התורה כולה ששליח עושה שליח והרי אין ריבוי.

והנראה בזה שכבר כתב תוס' הרא"ש למה לפי רש"י כריך ריבוי לאישה ששליח שלה עושה שליח ותירץ שאישה בע"כ מתגרשת לא אלים מעשה דדיה כולי האי שתוכל למנות שליח במקומה ולכאורה זה נסתור מהגמ' שהגמ' השתמשה עם הפירכא הזאת לכוון השני אפילו שמגירושין אישה עושה שליח א"א ללמוד לכל התורה כיון שמתגרשת בע"כ אז זה מעשה קל שאפשר לעשותו ע"י שליח וכאן זה הפוך לרא"ש שהיא לא יכולה לעשות שליח שיהיה לו נוח לעשות שליח כיון שהיא מתגרשת בע"כ והנראה בזה שיש שני דינים בזה מלך המעשה ומלך האישה דהיינו מלך המעשה כיון שישנה בע"כ אז הוא מעשה חלש שמספיק ע"י שליח אבל כשמדברים איזה כוח מסרה האישה לשליחה אז להפך כיון שזה בע"כ אז היא לא בעלת המעשה שתוכל להפוך את השליח לבעל המעשה שיוכל למנות שליח וממילא סרה הקושיה שבכל התורה אין זה מעשה כל דהו והמשלח הוא בעל המעשה אז וודאי שיכול למנות שליח.

זאבי שינפלד

בני ברק, ישראל - פינסק, בלארוסיה

"אמירה בקידושין"

קידושין מ"א :

והנראה לומר שכיון שמעשה הקידושין הוא מדיו קנין וכמו שכתוב במשנה הראשונה האישה ניקנת וגם בתרומה לריד קנין אלא שחוק' צינמות כותב שגם בתרומה שייך "אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט" דהיינו שדיבור בהקדש זה ממש כמו קנין בהדיוט ולכן לא שייך לפרוך מה לתרומה שכן ישנה במחשבה כיון שהמחשבה של תרומה זה מעשה קנין.

והעולם נוהג לומר מהיכן ילא בכלל הדיון של אמירה בקידושין אולי מספיק מעשה ולכן רואים לומר שצאמת זה לא מדיני מעשה הקידושין אלא בגלל שצריך עדים לריד שהעדים ישמעו שהיה קידושין וכאן בסוגיא מוכך לא ככה שאם כן מה הפירכה שכן ישנם במחשבה גם בקידושין לא לריד דיבור כל הדיבור זה בצביל העדים אלא מה ניפרוך מה לתרומה שלא לריד עדים זה לא היה הפירכה של הגמרא.

ובתוספות בטורח דף נו הביא לשון שני ברש"י להסביר שכן ישנם במחשבה הטונה שלא לריד מעשה ובקידושין לריד מעשה וכך גם הרשב"א בסוגיא מביא קשני פירושים ולכאורה לריד עיון גדול שהרי גם כלפי הקדש אמרה הגמרא אותו פירכה שכן ישנם במחשבה והרי בהקדש וולאי לריד מעשה אלא שלא לריד דיבור וע"כ מוכרך כלל השני וז"ע.

הגמרא בקידושין דף מא: אומרת שא"א ללמוד מתרומה שכתוב "אחם" לרבות שזוהם לכל התורה שמועיל שליחות מכיוון שאחסי תרומה שאפשר במחשבה. והריטב"א לאן מקשה הרי גם בגיטין וקידושין מועיל במחשבה שהרי נפסק כרז יוסי שהיה מדבר עימה על עסקי גיטה וקידושה ואחרי זה נתן לה מעות מקודשת אפילו שבשעת הקידושין לא היה דיבור רק הבנה בניהם דהיינו מחשבה מועיל א"כ מדוע לא ניתן ללמוד גיטין וקידושין מתרומה ותירך כיון שדיבר עימה קודם זה נחשב כאילו דיבר עימה בשעת קידושין דהיינו הדיבור שהיה קודם מתייחס למעשה הקידושין שנעשה עכשיו.

אבל לכאורה קשה מאוד על הגמרא למה לריד לומר שהנפק"מ זה שבתרומה מספיק מחשבה ובקידושין לריד דיבור תיפוק ליה מלד שבתרומה לא לריד מעשה בכלל והרי נתון ענינו כלל זה ואוכל כלל אחר ואילו בקידושין חייבים מעשה קידושין ואז גם לא יהיה קשה קושית הריטב"א שהרי גם במדבר עימה על עסקי גיטה וקידושה חייבים מעשה.

פתגם השבוע - פינתו של קובי ברוך לא כובד המסע, מכריע אותנו, אלא איך שאנחנו נושאים אותו.

במדבר

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל" זה נאמר "באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם ממצרים" כלומר בראש חודש אייר שנה וחודש ימים אחרי היציאה ממצרים. לכאורה למה רק עכשיו צריך להתארגן, לפי שבטים, סדר החניות, מי נשיא של כל שבט. לכאורה כל זה צריך כבר היה להיות מיד בצאתם ממצרים, דהיינו שנה קודם לכן. אלא שלמעשה באם היינו זוכים, היו כננסים מיד לארץ ישראל, וארץ ישראל נחלקה לפי שבטים, אז הכל היה מסתדר בסדר. כל שבט מקבל את נחלתו לפי גורל, לכל שבט יש נשיא, והכול בסדר.

אבל כשהתחילו הצרות, וכבר נשמעו הקולות "נתנה ראש ונשובה מצרימה" וכבר נשמעו הקולות נגד משה ואהרן "כי טוב לנו עבוד את מצרים" וכו', צריך היה מיד לעשות סדר וארגון, ואי אפשר לחכות עד הכניסה לארץ ישראל. אבל יחד עם זאת, אסור ליפול לייאוש "שאו את ראש" להרים את הראש לא להיות כנוע, לא להיות כפוף, ראש זקוף, "הקב"ה זוקף ראשם של ישראל".

יהודי בכל מצב צריך להיות בראש מורם. רק כך אפשר לעבור גם זמנים קשים, וניסיונות קשים, כמו שהיה לאבותינו במדבר. אמנם ארבעים שנה קשות "ארבעים שנה אקוט בדור", אקוט מלשון קטטה, אבל בכל זאת על אף כל הקשיים, הגיעו בסוף לארץ חמדת אבות, ארץ ישראל.

הרב משה חיים שיינפלד

הקשר עם התורה הוא אשר שמר על עם ישראל בכל שנות הגלות

אחת התופעות המופלאות שבעולם אשר כל ההיסטוריונים עומדים ומשתאים למולם היא נצחיותו של עם ישראל. הפלא גדל כאשר ניקח בחשבון כי לעם ישראל אין את שתי התכונות העיקריות אשר בדר כלל מסייעות לשרידותו של עם, והלא הם מדינה ושפה. עם ישראל הרי התפזר וארבע רוחות העולם ללא שפה משותפת וללא מולדת, ואם כן כיצד שרד העם את כל שנות הגלות?

נראה לי כי התשובה לכך טמונה בפרשתנו פרשת במדבר. הקב"ה ציוה את משה רבנו למנות את העם בחודש אייר החודש השני לצאתם ממצרים. במניין זה הם נמנו כאשר עדיין לא הייתה כל חשיבות מדינית, צבאית או כלכלית למספרם. אלא החשיבות הייתה במהותו של העם אשר חשיבותו היא לא רק ככלל אשר בו היחיד נטמע בין כל הכלל וממילא אין חשיבותו כפרט, אשר סכום הפרטים הוא כלל העם אלא החשיבות היא לכל פרט ופרט, אשר עבודת ה' שלו היא המוסיפה לשלמות העם או חלילה גורעת משלמותו. וכן בא זה לידי ביטוי בדברי חז"ל אשר אמרו לעולם יראה האדם את עצמו חצוי חייב וחציו זכאי אשר כל מעשה פרטי שלו יוסיף לזכויותיו או יגרע מהם חס ושלום, וכן יראה את העולם כולו כאילו חצוי חייב וחציו זכאי עשה מצווה אחת זכה וזיכה את כל העולם. ואילו חלילה עבר עבירה אחת הטה את כל העולם לכף חוב.

הרי זה הנובע מחיי הפרט אשר הוא כחלק מתוך הכלל.

אך לא רק זה היה המניין אשר עם ישראל נמנה בו הרי גם נמנו כמנות אשר חנו מסביב ללוחים ומסביב למשכן. המשכן הרי היה המרכז הרוחני של כל עם ישראל והלוחים מתפקדים היה לשמור ולהעביר את שפע הרוחניות לכל העם. כלומר עם ישראל התרכז מסביב למרכז הרוחני שלו. וכאשר בעוונותינו חרבו הממשכן ובית המקדש הרי שאת מקומו תפסו הכוהנים וגדולי התורה כפי שנאמר כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו... וכאשר כל עם ישראל מוקף בחיי הרוחניים הנובעים מהתורה אשר היא נצחית כי ניתנה מיד בורא העולם אשר הוא נצחי ממילא כללות העם נשאר נצחי.

ד.א. קהילות ישראל אשר היו אמונים על שמירת מצוות בלבד ללא לימוד תורה לא שרדו את הגלות כעם מה שאין כן קהילות שהיו מושתתות על לימוד תורה וקיומה הרי הן קיימות עד עצם ימינו ממש.

שבת שלום
הרב גרשון רזנפלד